

НА ОНЫЯ ЦЮ НЕЗНАИЖТЪ ТРѢБА ДА ИМЪ ПОКАЗВА-
 МЫ СЪ КРОТКОСТЬ И ПРЕДЪМКА, А НЕ СЪ НАСИЛІЕ.

ТЪЙ ТРѢБА ДА ЗНАЙ ВСѢКИ КЛАГОВЪСПИТАНЪ
 ЧЕЛЪКЪ, КОЙТО ИСКА ДА БЪДЕ ПОЛЪХЕНЪ ЗА ДРЪ-
 ГИ-ТЪ.

Сползченно-то нападеніе връхъ Египтѣны-
 тѣ възвѣдило въ Камбиза ревностъ къмъ за-
 воеваніе-то. Тей често чвѣлаъ за Аммоніань-
 тѣ, народъ отѣкленъ отъ Египта чрезъ степъ
 (гола балканъ), прилична на каменистата Аравіѣж.
 Съ необгърнаты равнины отъ пѣсчкъ, гдѣто не
 имало нито дръвце, за да се укрьпжтъ отъ нека
 нито капка вода за да прохладжтъ жаждж-тж си,
 каквото се виде, чи трѣвало да въспржтъ Камбиза
 отъ безразсудно-то намѣреніе за да покори той-
 зи народъ. Но Камбизъ не мыслелъ за това
 и унжтилъ частъ отъ войска-та си срѣщъ Ам-
 монійцы-тѣ.

Камбизова-та войска, цюмъ се бѣдлѣвила въ
 широки-тѣ тѣзи пѣстыни, като се отрѣпали ве-
 ке вси-ки-тѣ имъ бѣдства. Горимы отъ слън-
 цето и томимы (сандардисани) отъ жедностъ, тѣ
 се скитали нѣколко време по на жеженный пѣ-